

Szerkesztői iroda:
Nagyenyeden
A KIADÓHIVATALBAN
hová
lap szellemi részét illető
közlemények küldendők

Kiadóhivatal:
Wokál János könyvkereskedése
hová
az előfizetések és hirdetések
bérmentesen küldendők.
Kéziratok nem adatk vissza.

KÖZÉRDEK

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy
vidékre postán küldve
egész évre 4 frt,
félre 2 frt,
negyedévre 1 frt.

Hirdetmények díja:
3 hasábos petit sorért, vagy
ennek helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön 30 kr.
Nyilttér sora 15 kr.

Cantum ergo . . . .

Határozottan szeretjük a jó tréfát, a szel-
lemes ötletet, a lélek vidám derűjét, tisztán s
nagyra becsüljük a nemes önértetet, a komoly
elhatározottságot, mely magasabb eszményei és
elvei mellől nem tágit; a férfias bátorságot, mely
az igazi jónak, nemesnek, szépnak védője, har-
cossa marad mindég. Mindezek igen jól megfér-
nek együtt egy szívben, egy kebelben. Természe-
tesen elítélünk, — alapos meggyőződést szerezve
előbb, minden tréfát, mely szándékosan, de oknél-
kül helytelenül sért és minden ötletet, mely ok-
talanul gyaláz, szándékosan gunyol oly személye-
ket, dolgokat, érzelmeket, melyek köztisztvisletben
állanak, vagy amelyek sértését, kigunyolását a
társadalom békéje érdekében, a törvény is bü-
netéssel sújtja. A szép, magasztos jellegű vallási
és igaz hazafiai, nemzeti érzelmei, intézmények,
szertartások oktalan sértését, gunyolással ez okból
mi is határozottan elítélendők tartván, ha kis
körünkben szándékosan, vagy tudatlanságból fel-
merülnek s mielőtt nyilvánosságra kerülnek —
nem tétetnek jóvá, köteleességünk a nyilatkozó
közérzületnek és saját nézetünknek is megfelelő
módon kifejezést adni.

Ezen szempontból adunk tért mult heti szá-
munkban egy cikknek, melynek egy szerény mű-
velt, a zene és ének tanulmányokban is a legjobb
mesterektől nyert képzettséggel bíró fiatal katho-
likus pap a szerzője, ki kitejtven azon általában
elfogadott helyes nézetet, hogy vallásos szertarta-
soknál használt u. u. szent énekeket travestálni
és így nyilvános hangversenyeken előadni sértő
az illető vallásfelekezetre, az ily sérelmek pedig
a közéletben nagy kellemetlenségek okozói lehet-

nek, tehát okvetlenül kerülendők, felkérte a dal-
kör igazgatóságát, hogy Suppénak a katolikus
„Tantum ergo“ hymnus szövegével készült szer-
zeményét, mely tudvalevőleg végül csárdás dal-
lammal és „hejje-hujja-haj“ jai énekelteni magyar
földön az oltári szentségről szóló hymnust, —
hagyja ki a műsorból. — Ez ohajtásról szóval
értesítve lett előzetesen az eddig határozottan sok
érdemet szerzett dalkörnek elnöke is, ki azonban
ez ügy rendes megoldása helyett először is lapunk
kiadóját hívta fel, hogy „saját érdekében“ is ne
nyomassa ki a cikket. Erre a szerkesztőség érte-
sítette a dalköri elnök urat, hogy a cikkért
nem a kiadó, hanem a szerkesztőség felelős, rö-
viden tudatta a cikk kérelmét, s kijelentette, hogy
a műsor alkalmas módosítása esetére készséggel
visszavonja a cikket. Ugyanez szóval is ismételve
lett az elnök előtt, ki azonban a cikk kefelevona-
tát kívánta, hogy választát még abban a lapszám-
ban megtehesse. Miután a cél a volt, hogy a
dalkör felvilágosítást nyerve más elhatározásra
bírássék, nem pedig hogy hirlapi vita kerekedjék,
a szerkesztőség nem teljesíthette a kívánságot,
hanem ismételve a cikk tartalmát, kijelentette,
hogy a délutáni órában várja a dalkör elhatáro-
zását. Este 6 óra utánig sem jött válasz Váro F.
urnak nyilatkozatán kívül, melyet a szerkesztőség
bátran visszautasíthatott volna insinualó kifejezései
miatt, de hát, mint jellemzőt szerzőjére nézve,
kiadott. Sőt többet tett ezt megelőzőleg a szer-
kesztőség: előkelő protestans férfiak elé terjesz-
tette az ügyet, akik egyhangulag azt javasolták,
hogy ha a dalkör nem nyilatkozik a műsor álta-
lak is kívánatosnak tartott módosítása iránt, mi-
után osztják a cikkben kifejezett elvet: azt kikell
adni — és így történt.

És mit tett erre a „Dalkör választmánya“ ?
Kibocsátott „Tetemre hívás“ címmel — szeliden
szólva — egy oly excentrikus meghívót, mely la-
pukat és a cikkirót — papi jellegre való hi-
vatkozással — méltatlanul sérti, de egyszersmind
mélyen megbőtránkoztatott minden jobb ízlésű
embert, kivéve azokat, akik szeretik a botrányt,
vagy akik semmit sem tartanak botrányosnak.

Rendkívül sajnáljuk, hogy a dalkör intelligens
tagjai mostanában oly egyének vezetése alatt ál-
lanak, kik a botrány hajhászás szomorú dicsősé-
gét maguk részére ilyen „tetemre hívás“-sal sze-
rezgetik meg. Nos, ha a dalkör eddigi művészi
eredményeit kicsinyelve ők ily „tetemes“ dicső-
ség után áhítoznak, hát a dalkör érdemes tagjai
ne kérjenek részt ebből az örömből, hanem tér-
jenek ismét azon utra, melyen nemes izlés által
vezérelt művészetükkel maguknak közönségünk
általános elismerése mellett igaz babérokat sze-
rezhetnek.

A nagyenyedi kisegítő takarékpénztár évi rendes közgyűlése.

A nagyenyedi kisegítő takarékpénztár szövetkezet
1892 évi rendes közgyűlést február hó 21-én tartotta
az újjáirosháza tanácstermében dr. Magyar Károly elnök-
lete alatt, az egyleti tagok élénk érdeklődése mellett.

Az eszméletalomban gazdag elnöki megnyitó be-
szédet, melyet külön fogunk közölni, a közgyűlés élénk
tetszés nyilatkozatokkal fogadta.

A tagok számba vétele után Kovács Gyula igazga-
tósági tag, előterjeszti az igazgatóság jelentését a mult
üzleti évről, (melyet szintén közlünk.)

Ezen igazgatósági jelentést közgyűlés teljes meg-
nyugvással vette tudomásul. Id. Czirner József a
felügyelő bizottság nevében az 1891. évi üzletforgalmi

TÁRCZA.

Anyám emlékezete.

Szívem legbensőbb, titkos rejtekében
— Bűvös hátalmu szent ereklyeképen —
Egy képet őrzök én . . . Homályosan,
Mint elmosódott édes éji álom,
Elöttem áll e kép . . . Oh láttam én ezt!
Köröttem élni, jární láttam őt.
Egykor e képen kívül semmi mást
Nem ismerék s ez, oh, akkor nekem
Minden vala . . . Kisded bölcsőm felett
Meg-megjelent ez arc, reám borult
S álomra csokolá pilláimat.
Majd feltűnt gyermekjátékim között,
Láttam nevetni, sirni én velem;
Most is fülembé cseng szava, midőn
Tanítá első imádságomat;
Éreztem karja melegét, midőn
Ólébe vett — s a csók varázs hevét,
Melylyel lezárta lármás ajkamat.
Mily boldog volt ez élet, Istenem!
Álmom vala csak néha édesebb,
Ha őt hozák elélem az angyalok
S én őt ölelgetém, csokolgatám.

— . . . —
És egyszer aztán . . . megcsókolt erősen . . .
— Nem volt ily forró csókja sohasem —
E csókkal, oh, szívembe csokolá
Képet őrzök . . .
. . . és aztán csak eltűnt,
Mint költöző madár a tájról . . . Oh, de
Nem tére meg . . . többé nem láttam őt.

Kicsiny tündérvilágom szertefoszlott . . .
Boldogtalan valék . . . kerestem sirva . . .
Nevét kiáltozám . . . Műd hasztalan —
Nem válaszolt, nem érté senkisé.
. . . Egy sírkövet találtam végre s az
Megmondta, hogy hiába várom őt.
Mert a legjobb anya sirban pihen,
Honnán nem tére vissza senkisé.

De nem, nem halt meg ő egészen, érzem.
Hisz él szívemben mindörökké képe.
Hisz eljár álmitat megédesíteni,
Hisz képzetemben gyakran látom őt!
S ha véle mulat ábrándos fele
Lelkemnek, oh, olyan boldog vagyok!
Oh, mert nem hal meg az anya szerelme —
A siron tul is él és boldogit!

N. E. '892. febr.

Kállay István.

Csevegés.

A 14-ik század vége felé Thübingiában élt egy ne-
mes testvér pár, Hans és Kurt, Kreuzburg városka mel-
lett fekvő ősi kastélyukban. Az akkori híres ivók között
ők voltak a leghiresebbek. 1398-ik évben pünkösd tájt,
meleg idő lévén, csak egyszerű fürdő ruhában, lóháton a
közele Werra folyóhoz mentek, hogy töltsék a délelőtti
órákat a vízben.

A fürdő után, midőn újból lóra ültek, Kurt iszo-

nyuan szomjazván, azon ajánlatot tette hasonlóan szomjas
fivérének, hogy azonnal fürdő öltözetükben lovagoljanak
Coburgba, mely város kitűnő söre miatt, országsszerte hí-
res volt.

A két lovag azonnal neki indult a 10 mértföldnyire
fekvő Coburgig, pihenés nélkül, hova 6 óra alatt elértek.
Egyenesen a város vendéglőjében szállván meg,
neki fogtak kiszáradott torkuk nedvesítéséhez.

Őt nap mulva, mely idő alati irtózatosságnak
sört fogyasztottak el, a vendéglős nem ismervén a furcsán
öltözködött vendégeket s látván, hogy ezek sem fizetni,
sem eltávozni nem szándékoznak, jelentést tett a városi
tanácsnak.

A tanácsos urak megjelennek a fogadóban s látják
a lovagokat fürdő öltözetükben, egész jó kedvvel sörözni.
Kérdéseket intéznek hozzájuk, állásuk s honossá-
guk kiderítése végett, de hasztalan, mert Hans és Kurt
dadogva csak zavaros felvilágosítást képesek adni.

Mivel ezek azonban a következő napokon sem mu-
tatnak hajlandóságot az eltávozásra, a városi tanács Kreuz-
burgba küld egy küldöncöt s így tudja meg, hogy a ha-
talmos két sörfogyasztó nem más, mint ezen mesterséget
űző híres Hans és Kurt lovagok.

Ezt tudván a városi tanácsos urak, minden kelle-
metlenségek elkerülése céljából, nagy bölcsen elhatározták,
hogy a lovagias vendégek Hans és Kurt új öltöze-
tekkel ellátandók s az általuk naponta elfogyasztott sör
a város által kifizetendő.

Végre, három hét eitelével, a két jó madár az
ivásba belefáradva elhagyta a várost s visszalovagolt
Kreuzburg felé.

Ebben, mint sok másban is, látjuk a különbséget
a középkor s a jelenkor között.

Ha egy „fin de siècle“ beli lovag, úgy mondják

kimutatást és a zárszámlát mutatta be a közgyűlésnek, melyek előadó szerint teljesen hibátlanul lettek összeállítva. Hangsúlyozza, hogy az intézet üzleti könyvei is rendben vannak, miről a felügyelő bizottság a szigorú gondddal végzett felelővizsgálatok alkalmával magának mindannyiszor meggyőződést szerezhetett.

A felügyelő bizottsági jelentés elhangzása után Váro Ferencz egyleti tag írásba foglalt kérdéseket intéz az elnökséghez és igazgatóságához. Jóllehet a Váro kérdéseire a szükséges felvilágosításokat a fölolvastott igazgatósági és a felügyelő bizottsági jelentések nagy részben magukban foglalják, mindazon által egy közel másfél óráig elhuzódó unalmas és fárasztó vita után, kérdezőnek a kért felvilágosítások megadattak s ezzel a vita véget ért.

A közgyűlés a felügyelő bizottsági jelentést nagy megnyugvással veszi tudomásul, igazgatóságnak előismerést szavaz s a számadási felelőség terhe alól szabályszerűleg feloldja.

Dr. Bartók Györgynek az igazgatóság és a felügyelő bizottság nevében tett ajánlatára közgyűlés egyhangulag elhatározta, hogy a 10,103 frt 51 kr. múlt évi tiszta nyemreményből adassék osztalékkul az egyes törzsbetétek utáni melyek 100 frton állanak, 12 frt, az igazgatóság tagjainak személyenkint 160 frt, a felügyelő bizottság tagjainak személyenkint 150 frt, a nagyenyedi önk. tüzoltó egyesület részére 50 frt, a m.-igényi E M K E iskolának 25 frt, a nagyenyedi városi elemi és állami polgári leányiskolának jutalom könyvekre 25 frt, a nagyenyedi ref. egyháznak temploma renoválására 50 frt, a nagyenyedi róm. kath. egyháznak kántortanítói alapja javára 50 frt, a nagyenyedi gyümölcsészeti egyesület részére 50 frt, a „Gáspár alap” részére 10 frt, a nagyenyedi alsófoku ipariskolának 50 frt, a nagyenyedi leány ipariskolának 50 frt és a szegény tanulókat segélyező körnek 50 frt jótékony czélok támogatására ezek szerint megszavaztatott összesen 410 frt, Kimondja továbbá a közgyűlés, hogy az igazgató, pénztáros és könyvvizsgáló részére tisztelet díj ezimen személyenkint adassék 100—100 frt a még felül maradó 693 frt 51 kr pedig irassék a tartalék alap javára.

Csató János és dr. Bocz József igazgatósági tagok-ujolag megválasztattak. A szintén kilépett Ungerpek Miklóst is újolag beválasztotta közgyűlés a felügyelő bizottságba.

Ezzel a közgyűlés véget ért.

Elnöki megnyitó beszéd.

Tisztelt kiségitő takarékpénztári közgyűlés!

Éles országos és helyi küzdelmek, egymást sűrű követő izgalmak kellemtelen emléke fűződik a letelt 1891-dik évhez; nem sejtett disszonanciák zavarták meg városi közéletünknek talán némelyekre nézve unalmas, deszerény véleményem szerint a közjóra nézve hasznos összhangját, senkinek sem okozva jót, csak bábeli zűrzavart, melyről senki sem tudja, hogy méhében mit rejt vagy hogy a mindent homályba borító, mindenre ólomsúlylyal nehezdedő egészség rontó párák mikor fognak egészsége-

„gavallér” be ül egy vendéglőbe három hátra, a mi némelykor tényleg meg is történik s fogyaszt határtalan mennyiségű alkoholt minden alakban, nem hiszem, hogy egy „fin de siècle” beli városi tanács is bírjon annyi galántériával az illető irányában, mint a meanyi udvariaságot tanusított a coburgi tanács Haus és Kurt lovagokkal szemben.

Azonban nem lehet tagadni, hogy a jelenkorban is vannak udvarias emberek. Egy kis mezővárosban egy tolvaj lopott egy fűszeres boltból 5 kiló kávét s midőn kilép a bolt ajtaján, szembe találkozik az üzlet tulajdonosával, ki azt gondolván, hogy egy clienssel áll szembe, ki éppen nála vásárolt, egész nyájasan oda szól neki: „I-e-gy-en szives látogasson meg minél hamarabb!”

Párisban a vendéglősök, kávéház tulajdonosok szeretetreméltósága és a vendégek iránti előzékenysége által egy valóban furcsa ipar léptettetett életbe t. i. a csalógányokat utánzó művészete. Ez új iparosok közt egy Charles Richon nevű áll első sorban. Látogató jegyein olvasható:

Charles Richon
„IMITATEUR DE ROSSIGNOLO”
pour jardins et restaurant.

magyarul: Richon Károly csalógány utánzó kertek és vendéglők számára.

Ezen művész a nyári idény alatt igen el van foglalva. A Cafés-chantantsban t. i. a kertben elbukik virág-cserepek és oleander-fák mögé és elragadja a vendégeket a csalógány felséges csatogása utánzásával. A csalógány utánzó természetesen jól megfizetteti énekét s télen át, hogy az utánzás complet legyen, nizzai meleg éghajlat alatt élvezi, ostriga mellett, nyári szerzeményeit.

Ad vocem ostriga: az 1890—91-iki rendkívüli hideg tél ugy Hollandiában mint Angliában az osztrigák

sebb légáramlat előtt szétfoszladozni, s a napfény éltető derűjének helyet adni. Bármint legyen is, a becsületes küzdelemnek reánk eső része elől kitérnünk, a jónak, az igaznak, a közelet szükségszerű tisztességének végleges diadalában kételkednünk nem lehet, nem szabad.

E megnyugvást keltő reményben őszintén érzett örömmel üdvözlöm egyeletünknek szép számmal összegyűlt igen tisztelt tagjait.

A kezükben levő üzletforgalmi mérleg és vagyonskimutatásból meggyőződhetnek a tisztelt tagtársak hogy iutózetünknek lefolyt üzletéve a kedvezőbbek közé tartozik. Ugy a gabona mint a bortermeés átlag csak közepes volt, de a jó gabona s különösen a hazánkban eddig soha elnem ért magasságu borárak révén, továbbá a regale megváltás által a rendesnél nagyobb mennyiségű pénz jutott a lakosság nagyrészének kezébe, mely körülmény általában a pénz forgalom elvenségében, reánk nézve pedig forgalmonk jelentékeny növekedésében is ör vendetes kifejezést nyer. Ezen kedvező hatást kölcsön feltételeink Május hóban életbe léptetett mérséklése sem volt képes kedvezőtlenül befolyásolni, pedig küzdenünk kellett a pénztárunkat különösen az év II-ik felében valóssággal elaraszto pénzbőséggel, az országszerte leszállított betéti kamatlalbal s a hitelkeresés megcsappanásával.

Ez állapot valószínűleg mulákonny jellegű s a tőkegyűjtés és a hitelszükséglet között a rendes arány helyere fog állani. Mindamelllett a jelenlegi pénzvisszonyok a betéti kamatláb mérsékel leszállítását parancsolólag követelik, ezzel arányosan fog a kölcsönzés is olcsóbbá valni. s ez igazgatóságunk elhatározása szerint már f. évi ápril hó 1-én életbe fog lépni.

Intézetünk fokozatos fejlődése egy idő óta átlépett azon kereten, melyet 16 évvel ez előtt alkotott alapszabályaink megállapítottak. Fejlődésünk szövetkezeti alaplól indult ki, de a viszonyok működésünket mind inkább a takarékpénztári szokások felé terelték. s már foglalkozott is igazgatóságunk egy benyújtott indítványval, melynek célja az eddigi szervezetet megváltoztatni, s intézetünket a mostani állapotnak inkább megfelelően takarékpénztárrá alakítani át. Ha ezen már elvileg elfogadott indítvány minden oldalú beható megfontolás után a megvalósításra alkalmas alakot fog nyerni, nem fogunk késni azt még ez évben összehívandó rendkívüli közgyűlésen a tiszt. tagtársak megbirálása alá bocsátani, s ha tervünk jónak fog találatni az átalakítás keresztül vitelére nagybecsű jóvá-hagyásukat kérni. Ezuttal csak néhány több szempont kiemelésére kívánok szoritkozni.

Hazánk törvényhozását már a közel jövőben fontos közgazdasági kérdések is fogják foglalkoztatni, ilyen a Valuta rendezésén, az adózási rendszer javításán kívül a hitelszövetkezetek szervezésének ügye is. Pénzügyminiszterünk nagybányai programbeszédében ezekre vonatkozólag fontos irányeszmeket fejtegetett, melyek igen figyelemre méltók egyszer, mert szembetűnőleg helyeseknek látszanak, mászszor a szónok személyiségénél fogva, kinek az ország közvéleménye a megvalósításhoz szükséges hatalmi kört is biztosította, harmadszor, mert lényeges ha-

felét tönkre tette, minek következtében az ostriga sokkal drágább lett: 1885—90-ik évig első minőségű hollandiai ostrigáért fizettek 65—75 merkot per 1000 drb., f. év kezdetén azonban az ostriga ára 120 márkára emelkedett fel s tudomásom szerint ma már 160—170 márkára ugrott fel. Ha még a szállítási díjt s a fogyasztási adót hozzá tesszük, az ostriga tucatja (12 drb.) a kereskedőnek circeiter három márkában fog állani.

Ez a drágaság előreláthatólag még két évig fog tartani, míg a fiatal ostriga állomány használatos lesz; mert az ostrigának legalább 4 évesnek kell lennie, hogy élvezhető legyen.

Valóságos szerecsene a képviselőjelölt pénztárcájára nézve, hogy még eddigelő nem vált szokássá a választási ebédéknél ostrigát adni; pedig azon magyar választók, kik képesek megérteni egy programbeszédet, mely kezdetétől végéig oly forrón hangzik, mint a milyen a következő töredékből kivethető:

„Individuális politikám essentiája specialiter abban culminál, hogy mindazon dilemmák, differenciák, conflagratiók és conflitusok megszűnjenek, melyek az európai configurációban a conspiáló cabinetek collectiv actiójának resultátumaképen a garantírozott pacificatiót nullifikáltak . . .

A diplomatiának hiányzik morális solidaritása, hogy kategorikus intervenciójával a destructiv ideák progressiv processusának influentiáját neutralizálhatnák stb.

mondón, azon választók bizony megérdemlik, hogy osztrigával traktáltassanak.

Gr. B. H.

tással lehetnek a pénzüntézetek jövő működésére nézve. A pénzügyminiszter szerint a hitelszövetkezetek csak ugy lesznek életképes intézmények, ha a meglevő pénzüntézeteknek lesznek kiegészítő tagozataivá, pénz levezető esatornaivá s melyeknél ennél fogva szükségüknek megfelelő állandóbb jellegű hitelre számíthatnak. A jegybankokat, melyek eltérő hivatásuknál s szervezetüknel fogva ily hitelyújtásra nem alkalmasok, a számításon kívül hagyja. A hitelszövetkezetek tulajdonképi szerepéről aként nyilatkozik a pénzügyminiszter, hogy ezeknek feladata a helyi viszonyok alapos ismereténél fogva nemcsak azt megbírálni, hogy az adós elég biztosságot nyujt-e, képes-e a hitelt visszafizetni, hanem hivatása, (a mit a pénzüntézetek csak kivételesen tehetnek) behatolni az alsóbb társadalmi rétegek gazdasági világának mélyébe s kutatni, hogy a nyujtandó hitel szükséges-e, okszerűen használható-e fel s megtermi-e gazdasági gyümölcsöseit? Ezen elvek teljesen alkalmasok a hitelszövetkezetek ügyét megoldás felé vezetni s hiem szerint meg is lesznek ezek fokozatosan valósíthatók mindazon vidékeken, a hol a vezetésre szükséges értelmiség, megbízhatóság s egymás iránti kölcsönös bizalom fel lesz található.

Saját helyzetünket tekintve s a felsoroltakat megszivelve, kívánatosnak látszik intézetünket oda fejleszteni hogy a várható hitelügyi rendezés idejében, mint teljesen szabatos alapon álló, megerősödött hiteli pénzüntézet a figyelembe vételre jogosan számíthasson s legalább meggyünk ide gravitáló részére nézve, a hitelrendszer esomó-pontja, azt fejlesztő s felügyelő anyaintézeté legyen.

De ettől eltekintve hitelünk emelésének szempontja is javasolja, hogy egészen a takarékpénztári szervezetre lépjünk át. A pénzüvilágban a hitelszövetkezet biztosítási alapját az üzletrészek időnkénti változhatása miatt nem tekintik a hitelnyújtás oly megbízható tényezőjének, mint a takarékpénztárak meghatározott számu részvényekből begyűlt teljesen lekötött visszavonhatatlan alaptőkéjét. A hitel lehet nagy mérvére pedig minden pénzüntézetnek szüksége van igen gyakran még rendes üzletmeneteknél is, hogy a kellemetlen fennakadás elkerülhető legyen, még inkább azonban rendkívüli események idejében minő a háboru, nagy inség, hitelválság, vagy akárhányzszor alap-talan hirtelés, mindezek okul szolgálhatnak, hogy a betevők rohamosan és tömegesen akárják visszavenni a pénztárból betéteiket, pillanatnyi fizetés képtelenségét okozva dacára az intézet aktív állásának. Ily eshetőség ellen az intézetek lehetőleg hosszabb felmondási idők megszabásával védekeznek, de ezen védelem többnyire nem elégséges s az első legveszedelmesebb roham leküzdésére nagy pénzerő készenlében tartása okvetlen szükségessé válhatik, mire példát az első hazai takarékpénztár eddig példátlan megkárosítása után láttunk. Ily rendkívüli esetek leküzdésére állott elő ez év folyamán, a pozsonyi jóhírű takarékpénztár azon tervvel, hogy a kisebb pénzüntézetek jelzálogilag biztosított követeléseik átruházása által kapijanak egy alakulandó társulatnál megfelelő kölcsönt. E terv figyelemre méltó s ha megvalósul, érezhető szükségén fog segíteni. Addig is azonban, míg ez vagy ezzel rokon más hitelszervezet megvalósulna s a gyakorlat tűzpróbáját kiállná nem mulasztotta el igazgatóságunk több jóhírű pénzüntézetekkel összekötéseket létesíteni melyeket eddig csak a felesleges pénzek elhelyezésére használtunk fel, de melyek hitelügyeink kielégítésére is készeknek nyilatkoztak.

Az elmúlt évben intézetünk irányja s működése el-lenséges irányu s gyanusító megbeszélés tárgyává tétetett a napi sajtóban, majd igazgatóságunk néhány tagja ellen emeltek panaszt a belügyminiszternél, kérve, hogy azok ez intézet ügyeinek vezetésétől erre vonatkozó törvény hiányában, hatalomszóval tiltassanak el. No hát én ugy vagyok meggyőződve, hogy azok, kik az önk nagybecsű bizalma folytán ezen intézet ügyeinek vezetésébe s intézésébe évek hosszú során befolytak, nem voltak kárára sem a körnek, sem a gondozásukra bizott intézetnek, hanem reá az intézetünk iránt a támadások dacára évről-évre fokozódó bizalom s évenként bemutatott nyilvános elszámolásunk számadatai.

Soha sem zárkoztunk el bár mely javaslat megfontolásától, mely intézetünk javának előmozdítására irányult s mindaddig, míg önk bennünk megbiznak s munkáságunkat igénybe venni jónak látják, ezt tenni jövőben sem szándékszunk. Annál sajtóságosabbnak kell feltűnie mindenki előtt, hogy a panaszló urak, kik többnyire szövetkezeti tagtársaink is, vélt sérelmeik orvoslását első sorban nem az intézet keretén belül keresik, hanem e helyett oly harc modort használnak, mely megkárosíthatja nemcsak a küzdő feleket, hanem a küzdelemtől távol álló békés hajlamu szövetkezeti tagokat is, a nélkül, hogy ezek egyebet vétettek volna, mint azt, hogy nem ugy éreznek és gondolkoznak, mint a panaszlók, a miről pedig ezek bizony nem tehetnek.

Végül köszönetemet fejezem ki igazgató társaimnak a felügyelő bizottság tagjainak s tisztársaimnak, kik egyenként és összesen hiven és buzgóan teljesítették el-vállalt kötelességeiket, intézetünk jó hírnevét megőrizték,

s a szép üzleti eredmény elérésért tehetségük szerint előmozdították.

Ezzel a kisegítő takarékpénztár 21-ik rendes évi közgyűlését megnyitom.

Dr. Magyarai Károly,
elnök.

Levelezés.

Abrudbánya 1892. február 18.

Abrudbányai furesaságok.

Sok furesa dolog fordul elő a világon, de az abrudbányaiakhoz hasonló aligha. Közök közülök egy néhányat, hogy itéljen felette a mélyen tisztelt olvasó közönség.

Abrudbánya rendezett tanácsú város polgármesterét Boér Béla urat a kolozsvári kir. ítélő Tábla a Kilyén Károly kir. aljárásbíróval együtt Molnár Albert ev. ref. lelkész ellen elkövetett párbajra hívás és becsület sértés vétsége miatt egy havi zavarba jónak.

Ezen ítéletet, a Boér Béla polgármester ur felebbzése dacára, a kir Curia is helyben hagyta.

És most, midőn a jogerőre emelkedett ítélet a gyulafehérvári kir ügyész urnak foganatosítás végett kiadott, fogta magát az abrudbányai képviselő testület s a folyó február hó 11-én Miski József városi tanácsos összehívására megtartott rendkívüli közgyűlésen elhatározta, hogy a felségéhez, apostoli királyunkhoz, egy kegyelmi kérését intéz a város polgármesterére ítéletesen mért büntetésnek elengedése iránt; e petíciónak indoklására azt hozván föl, hogy ha a polgármester a város ügyeinek vezetésétől egy hónapig elzártnék, a város ez időre kormány nélkül maradna s ügyei zavarba jónának.

Furesa indok, midőn a törvény a substitutióról gondolkodik. De hátha a polgármestert egy betegség — mitől Isten őrízze — zárta el hivataloskodásától, hová folyamodnék a képviselő testület gratiájáért? Egyébiránt a furesaság a petíciónak nem ezen indoklásában, de abban van, hogy a városi képviselő testület a polgármester urnak privát — azaz párbaj és becsületsértés vétségi ügyeiben akár villámhártól szolgálni, mihez pedig a város közönségének s érdekeinek semmi köze.

Január 2-án Szűcs Albert — gyógyszerész — Abrudbánya városnak pénztárosa, reggel, minden legkisebb előzetes rosszullet vagy betegség nélkül, hivatali helyiségében hirtelen oly rosszul lett, hogy annak a napnak éjjelén isszonyu kluok között élte virág korában meghalt.

Ez esetre nézve nem abban van a furesaság, hogy az ép, erőteljes fiatal ember oly hirtelen elhalt; de abban, hogy a pénztár vizsgálat alkalmával iróasztalának fiókját feltörve találtak, s abban háromszáz egynehány forintot leltek, mi arra mutat, hogy asztala fiát nem azért törték fel, hogy abból pénzt lopjanak ki, de azért hogy abba a háromszáz egynehány forintot becsempésszék.

E felől a vén asszonyok sokat beszélnek ugyan, de hát még eddig semmi bizonyos nincs, mert a földérintő nyomozás a világ alkotása, s az emberi társadalomnak megalakulása óta legbiztosabbnak bizonyult inquisitorra: a tyukra van bízva, az bizonyosan kifogja kaparni előbb utóbb, hogy ki követte el e nemes lelkű cselekményt.

Ugyancsak nem rég történt az „Abrudbánya és Vidéke” heti lapban méltányolt, dicsőített, választása az abrudbányai takarékpénztár igazgatóságának, a miben az a szép és üdvös, hogy igazgatónak éppen az lett megválasztva, a ki legnagyobb mérvben van ez intézetnél érdekelve, azaz az, a ki legnagyobb összeggel tartozik abba.

Ez pedig nagy szerencse az abrudbányai árvákra nézve is, kiknek pénzük ebben a takarékpénztárban vannak elhelyezve, lévén a takarékpénztári új igazgató ur egyszersmind árvaszéki elnök, s így bizonyos lévén, hogy az intézet ügyeit már csak az árvák érdekében is, szigoruan fogja ellenőrizni.

Még január hóban provokálta Zanathy Gábor kir. járásbíró ur Boér Béla polgármester ur társaságában Szebeni Ferencz ügyvédet ennek egy állítólagos Dr. Szechy Béla plebánus ur ellen hírlapi polemia folytán elkövetett becsület sértési vétsége miatt.

Hát ebben csak az a furesaság van, hogy itt is kir. járásbíró és polgármester szerepelnek, mint provokatőrök, éppen mint a Molnár Albert elleni provokacionál szintén egy kir. aljárásbíró és polgármester szerepeltek.

Igazságügyi miniszter ur ó nagyméltósága utóvágul sem kerülheti ki, hogy a folyamatban lévő bírósági szervezésnél az abrudbányai kir. járásbíró részére a „vitész” mellék címet ne eszközölje ki.

Szebeni Ferencz,
ügyvéd.

Obscurorum argumentum . . .

Lapunk múlt számában megjelent cikk folytán a n.-enyedi dalkör vezetői a következő finom szellemességre valló meghívót bocsátották ki, melyet az illetők fennkölt gondolkodásának jellemzéséről közlünk az utókor számára is:

„Tetemre hívás, (Arany János után prózában.) A nagyenyedi Dalkör vig dalos leánykáját „Tréfacskát” vasárnap reggel halva találták a Közérdeki illatozó tócsába, revolverrel átlöve, s megfojtva egy hosszú eüingulimmal, melyen monogram: T. K. Most kiterítve fekszik. All teteménél tisztí pörösztö, gyertya, feszület, kánoni pap. Ide a gyilkost! . . . Jöjnek ellenségi, ha voltak . . . Jöjnek ifjú barátai és barátai . . . Jöjön a város apraja, nagyja . . . Jöjjen anyja, kolostori néne . . . Jöjjen utolszor titkos szeretője, Szentesi Galár! „Feltámadunk!” ezen szertartásra, mely csakugyan február 27-én este 8 órakor kezdve, a régi városház termében lesz. Cimedet és családját ismételve meghívja a Dalkör választmányja. Program 1. ? — 2. ? — 3. ? — 4. ? — a hölgyek szavazata dönt 5. Inkvizíció és Aszkézis (tánc reggel.) Belépőjegy ára 1 frt, ifjúsági jegy 50 kr. Jegyeket előre válthatni Wokál urnal. Komoly u. i. A tréfás zenetanulmányok a szövege is tréfás lesz: „Cantum ergo lamentatum recantemus cernui; Obscurorum argumentum nostro cedat textui.” Nemde így már, t. urak, elmulik a szent harag?”

„És a békétűrő meny, halja ezt is kegyesen*”) városunk intelligens közönségével együtt, melyet ilyen botrányos gyászjelentéssel igyekeztek mindjárt feltámadásra is hívni.

Különbben ez a „meghívó” egészen hü tükre szerzői szellemi és morális állapotának, mely párosulva az amerikai Barnum leleményességével, gazdag hasznat akar huzni az „esséből.” Háromszoros halált halt „Tréfacskát” vig dalos leánykánk — kiáltják a „Harmonias állatsergelet”-től kölesön kért nagy böggessel, — megfúllasztották, megölték és megfojtották. Cantum ergo lamentatum recantemus cernui! It van a teteme: jöjjetek, lássátok! belépő jegy csak 1 frt, ifjúsági jegy 50 kr! E bizony kétségtelenül, tetemes*”) élelmesség! „tetemes” szellemesség! Megható különben az is, hogy az első meghívóbeli! „közönség virtusa” helyett most „Inkvizíció és Aszkézis” jelezavakat hangoztatnak tetemes fufanggal a szerencsétlen gyászolók. Helyesen is, hiszen látjuk boldogtalan inkvizíciójukat a fennállott vallási és társadalmi tolerancia ellen s ha ez teljesen sikerülne Önöknek és rokon lelkű társaiknak, a mitől csak megőriz az Isten — akkor a tartuffei aszkézist is nolens volens gyakorlatba vehetik a valósággyászos tetemre hívások szertartásainál, melyek azonban akkor algha lesznek oly vigak, mint még most, mert a „Feltámadást” is algha rendezhetik oly frissen, mint most.

„Nemde így már t. urak, elmulik a bösz harag?”

*) A mint ama bizonyos „Zenetanulmányokban” zengedezik.

Vegyes hírek.

— Dr. Gerbert Károly, nyugalmazott m. kir. bányá főorvos, Alsófehérvármegye tiszteletbeli főorvosa, és a koronás arany érdemkereszt tulajdonosa, az alsófehérvármegyei orvos-gyógyyszerész egyesület tagja, Zalathnán meghalt, életének 81-ik évében. A megboldogult derék ember s jó orvos volt, ki nyugalmaztatása után sem hagyott fel az orvosi teendővel, hanem mint tiszteletbeli megyei főorvos évek hosszu során át éber figyelemmel kísérte Zalathna városának egészségügyi viszonyait, s oly pontosan küldte be a megyére havi jelentéseit, mintha a megyének díjazott tisztviselője lett volna. Élénk érdeke lévén a természeti jelenségek iránt, jelentését mindig a lefolyt hó lebeszeti s vegetatív viszonyainak költői lendülettel megirt vázolásával kezdte meg, s azokat a lakosság megélhetésével s a tapasztalt egészségi állapotok kapcsolatba hozni igyekezett. A bevégzett munkás élet után nyugodjanak békével porai, s a hálás kegyelet őrízze emlékét.

— Galgói Rácz Farkas vármegyénk kis-enyedi járásának fözolgabirája f. hó 21-én életének 58 korában Konezán meghalt. Régi tisztviselő volt a megboldogult, ki előbb a m.-ujvári járásban községi jegyző, majd a Bethlen-fözolgalnál ellenőr, később szolgabíró és fözolgabíró lett. Temetése f. hó 23-án történt meg Csongván, szőlői lakhelyén.

— Megyénk egészségügyi viszonyai közelebről sok helyt kedvezőlenek voltak. Balázsfalva, Monora, Asszonynépe, Csáklya és Vajász községekben a gyermekek közt kanyaró (veres himlő) járvány lépett fel, mi miatt a tanítás szünetel. Trimpoel, Karna, Szarakszó, Berve, és Csórs községekben a hólyagos himlő különböző fajai szorványosan, Zalathnán járványosan fordultak elő. Felső M. Váradján 3 roncsoló toroklob eset mutatkozott, melyekből 1 felgyógyult 2 halálosan folyt le. A baj korlátozására s elfojtására célzó óv- és gyógyintézkedések mindenütt foganatosítva vannak. Nagyenyeden is a szokottnál nagyobb halálozás tapasztalható, de egyes kóralakok nem válnak ki a többiek közül, inkább a tudó bajok s különösen a gümőkóros bajok súlyosodása észlelhető.

— A március 15-iki ünnepélyt rendező bizottság gyűlést tartván, megállapította a teendőket.

— Hushagyókedden a farsangzáró napon, a közeli nagyobb községekben többfelé rendeznek kisebb vagy nagyobb körű táncmultságokat. Itt helyt is néhány a megyei tisztikarhoz tartozó család a megyeháznál tarisnyás táncmultságot rendez, mely a helyiségek korlátolt voltánál fogva az alkalmossal csak szűkebb körre terjedett ki. Jövőre azonban, ha a kellő támogatás s a szükséges mulatási kedv nem fog hiányozni a mostaninál

sokkal tágabb körű multságok rendezése is tervbe van véve.

— Farsang. Magyarigen 1892. február 21.

Kedves köztársaság jutott osztályrészemül. Tudósítást kell írjak egy szellemileg és anyagilag egyaránt fényes és sikerült multságáról. Innen kell írjak, a mi erdőlyrési Hegyaljánkról, mely egyik gócpontja és erős vára nemzeti életünknek. Arról a tekintélyes és kiváló intelligenciáról kell szóljak, mely hivatását egy pillanattal sem tévesztve szem elől, egy áldott vidéknek világító fáklája. Arról, hogy ök a szoros összetartást a társadalmi élet minden terén érzik, annak kifejezést is tudnak adni. Ily kifejezése volt szívtük lüktetésének a tegnapi tartott bál is, a helybeli ev. ref. toronyóra javára; össze táncoltam én már hét vármegyét, de ilyen sikerült multságot rég nem láttam. Itt igazán nem volt frázis, hogy világos viraditig tartott a multság, mert kedves tény az, hogy reggel 8 órakor még javában folyt a tánc elpusztíthatatlan jó kedvel. Részt vettek benne: Balogh Berta és Gizella, Bodor Irma, Bokros Etelka, Henter Emma, Szabó Ilona, Szentjánosi Emilia, Stadion Paula, Veres Katalin és Blanka; özv. Albert Elekne, Balogh Dezsőné, Balogh Józsefné, Bogdanovits Györgyné, Bodor Lőrinczné, Frenkel Gyuláné, dr. Malom Zsigmondné, Sükösd Geróné, Péter Pálné, Weress Sándorné, Vadadi Lászlóné stb. A rendező bizottság előzékenysége folytán itt közlöm az anyagi eredményt is. Bevétel volt: 105 frt. 80 kr. Kiadás: 84 frt 89 kr. Tiszta jövedelem 20 frt 91 kr. Feldíjazottai kegyeskedtek: Koncz Albert, Czövek Atbert, Blaskó József, Ajtay Gyula, Floreszku Miklós, Kiss Bálint, Szöllösy Károly, Beteky Áron, Köblös Miklós, Csuka Domokos, Vadadi Gergely, Jánky Lajos; Deutsch Simon, Bakcsi Endre 2—2 frtot; Ajtai Bálint, Elekes László, Baldi Károly, Brunner Béla, Bodor Lőrincz, Tamás Gyula, Burian N. Feller Izor, Réposstffy István, Benedek Károly, Jakab Károly, Csávásy József, Eöri Tivadar, özv. Szász Pálné, Ajtai Lajos, Petelei János, Lázár Benedek, Demeter Kálmán, Valter Károly 1—1 frtot. Fogadják e helyen is a rendezőbizottság szives köszönetét. Együttal dicsérettel emlíjük meg Bodor Lőrincé és Péter Pálné urhölgyek odaadó fáradozását kik a háziasszonyi szerepet kiváló szakértelemmel és szeretettel méltósággal töltötték be.

B.—cs.

— „The Gresham” életbiztosító társaság Londonban. E társulat évi jelentése, mely az 1891. június hó 30-án befejezett 43 ik üzletéről szól és a részvényesek 1892. év január hó 26-án tartott rendes közgyűlése elé terjesztetett, rendelkezésünkre állván, következő főpontjait közöljük. Az elmúlt év eredménye rendkívül kedvezőnek mondható. A lefolyt évben a társasághoz 7589 biztosítási ajánlat érkezett 61.372.000 frkra, melyek közül elfogadtatt 6628 drb. 52.717.400 frank biztosítási összeggel és erről a megfelelő számú kötvény ki is állított. A díjbevételek, levonva a visszabiztosításért fizetett összeget, 15.999.973 frt 02 cts-ra rugtak, a miben a 1.831.148 frk 75 cts-ot tevő első évi díjak ben foglaltatnak. A kamatszámra mérlege 4.725.285-94 frankot tett és a társaság évi jövedelmét a díjbevételekkel együtt 20.725.258-96 frankra emelte. A társaság az elmúlt évben 8.849-176 frank 87 cts-ot utalványozott oly követelések folytán, melyek életbiztosítási kötvényekből eredtek, lejárt kihazásitási és vegyes biztosításokra kifizetett 1.212.739 frk 48 cts-ot és kötvények visszavásárlására 1.339.855 frk 31 cts-ot adott ki a társaság. A biztosítási és járadék-alapok 6.036.893-95 frankkal gyarapodtak. Az aktívák főösszege az üzletév végével 117.550.796-67 frankra emelkedett. Tőkebefektetések: 1.480.093-65 frank angol állami papirokban, 539.819-75 frk az indiai és gyarmati kormányok értékeiben, 17.487.539-80 frk, idegen államok értékpapirjaiban, 1.248.611-56 frank vasuti részvények, elsőbbségek és garantáltak, 56.261.715-62 vasuti és egyéb kölesönkötvényekben, 16.680.363-54 frank a társaság ingatallanában, ezek között vannak a társaság budapesti és bécsi háza, 5.333.984-48 frank jelzálogokban és különböző értékekben 18.518.663-27 frank.

Csarnok.

Tinó fogás az Alföldön.

— Életpép. —

Irta: Székelyhídy Viktor.

A nagy magyar Alföld végtelen rónaságán, hol a napnak lenyugvását fáradt szemmel is alig győzi várni a vándor, hol nyil sebesen repül a vijjgói heja a távoli berek felé; hol tanya-tanyát ér, melyeknek mentén legel a gulya, a ménes, hol a pusztá csendjébe végtelen távol-ságokon keresztül belevegyül a vezér tinóinak méla kolomp-hangja; oda vezérlem el az olvasót, hol a szilaj tinók a gulyás által kifogatnak, hosszú, nehéz, karikás „fogó” kötéssel.

Ótödfü már a tinó, vége az arany szabadságnak, ott kell hagynia a „Hosszuháti” illatos legelőt, jászol mellé szorul, ha akar, ha nem; vicándozik is ez ellen: de hiába, csak jármos állat lesz belőle.

Pedig mily szép élete volt eddig. Alig került ki

választás után az anya gulyából mint „rugott borju” övé volt az élet, a végtelen sima ronaszág, a rét, hol szabadon legelhetett négy éven keresztül. Nadragos embert ritkán látott; de nem is szívelte.

A gulyás-gazda Mezey Sándor, ápolta, dédelgette őket, ő adott mindnyájának nevet, ismerte külön-külön őket a vezér tinótól kezdve a lumpósig, mint a közébe vegyült tarka tinót szokták hívni. Százával egy gulyát alkottak,ők a nagy réti pusztaságot le a Béga folyóig ők domináltak. A tinógulyás a napbarnított Mezei Sándor uralta a legjobb réti legelőket s ha oda vetődött is néha az ő „járására” a birka-falkát őrző juhász, a tinó gulyás csak félvállról beszélt vele, olyannal a ki a tinó-gulyás mellett bizony alig is jöhet számba.

Kócos, lelogó, zsiros haja és nadrágja előre elárulják benne a vidék betyár juhászát, a ki a Dóni kozáktól csak annyiban különbözik, hogy — gyalog jár.

Hiába! . . . a pásztorok között is megvan a kasztrendszer, a csikós utána a gulyás, emez után a kanász utolsóknak marad a birka falkát őrző juhász, jóllehet ő maga elsőnek valja magát.

Hogy első én sem tagadom; de csak a birka lopásban. — Nem is lehet ez másképpen. Ez a sima, délibábos róna épen úgy megtermi az ő rendes tipikus alakjait, mint a zord, talán örökké hóval borított hegyvidék az ő orv vadászait. — Mig emezek egy a tilosban elejtett dudáért a rájuk ütő erdészt meggyilkolni is képesek, addig a puszták fia soha ilyenre nem vetemedik. Nyílt, őszinte jellem ez mind soha sem tagadja el azt a mit elkövetett, bevalja a csikó vagy a tinó lopást ma őszintén, holnap masikat esen, szakít ki a ménésből hogy

holnapután Nagy-Kikindán vagy Beeskereken tovább ad-hasson rajta! . . . Ugy képzelem én ezt a népet, szálas, délezegek alakját szemlélve, mint ezredével ez előtt őseinket a Dón mellékén, mikor szabadon függetlenül éltek, nagy számu gulya és ménésöket legeltetve.

. . . . . Azonban őszre jár már az idő, hullatja levelet a töltés oldalán álló nagy nyárfa, hideg szél sivil keresztül a rónaságon, a napnak forró melege nem oly bágyasztó már, eltűnik a délibáb is a fekete ugarokról, közeledik a tél, vége a buja legelőnek, karamba szorul a jószág, és kezdetét veszi a tinó fogás! . . . .

Nyolc-tíz lovas megy ki a nagyréti pusztában segíteni Mezey Sándor gulyásnak, hogy a szilaj tinó falkát a pusztá-bozítói karamba hajtsák.

Pattog a karikás, szorul a gulya, nagynehezen már-már megközelítik a karámot, midőn a vezér tinó csákos fejét fölveti magasra, elbődül hogy hangjára még a kitanult csikós ló is horkolni kezd, és ellenkező irányban megszalad az egész tinófalka. — Most kezdődik a hacc!

Elkell fogni, különben világga megy.

A legjobb lovas, a fiatal csikós a babesányi gyerek, a kitanult csikós lovat a „Fogd-ela” sarkantyuba kapja, s mint a szélvész, utána vágat a szökevényeknek. Követi őt a többi lovas, rövid idő alatt közre fogják a gulyát, pattog újra a karikás, szemmel van tartva a vezér tinó, mindenütt nyomában jár a csikós, nem tud többé kitörni, elisvan fáradva, csak úgy habzik a szája.

Midőn a nap vörvörös sugarait szőthinyva lenyugodni készül, már kétszáz darab tinó bent van a karámban, várja a holnapi napot a — kötélteli kifogásra! —

A gulyás a karám oldalához támaszkodva büszkén

tekint rajtok végig . . . . az oda vetődő béresek azt morogják hej kemény napunk lesz holnap . . . . csak a B ő s z ő r gyerek veri a mellét, és azt mondja nem félek én még a vezér tinótól sem! . . .

Nagy mondás ez öcsém! szolt a gulyás, holnap megválík ki a legény a talpán! . . .

(Vége köv.)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Vessünk fátolt a multakra. Hátba ezzel csakugyan véget lehetne vetni a hol lappangó, hol kitörő lázas állapotnak, nagyon szívesen! Tessék kimérni evégből a megfelelő nagyságu és erősségű fátolt, vagy lepelt, pokrőcot, szóval akármit, csak használjon. Mily szépen nézne ki a „mult” így becsomozva, megszámozva s raktárra téve, várva a következő, talán rövid idő múlva már érkező „félmult” esomagot, míg végre a plafondig ér a halmaz; akkor aztán eladjuk ugy-e mássa számára az olhervadt szenvedélyeket, a megsargult félszegéseket, azt a sok hiába való följájt önérzetet, mely a társadalom s a politikai közélet profétájul tekintő-magát, mint egykor Leydeni János.

Dalkedvelő. Tudunkra csak a szaktudományokból kell tenni vizsgát, ezekhez pedig a tapintat és mérséklet nem tartoznak. Hát ha megtörtént az a „tetemes műelvezet” vessünk erre is fátolt. Egy általában most ugy kellene beosztani társadalmunkat, hogy az egyik rész folyton csinálja és exequálja a neki tetsző műsort, a másik rész pedig folyton vessen reá fátolt; így aztán szent a béke.

Felelős szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadótulajdonos: WOKÁL JÁNOS.

HIRDETÉSEK.

Sz. 4826.—1891. k. ig.

Pályázati hirdetés.

Nagyenyed város hatóságánál az adóírtási előléptetés esetében egy irnoki állásra pályázat nyitnak.

Felhivatlak pályázni szándékozók szabályszerűen felszerelt folyamodványaitak f. évi március hó 15-ig, annnyival inkább beterjeszteni, mert a később érkezett folyamodványok tekintetbe vétetni nem fognak.

Az adóírtási állással 440 frt. évi fizetés és 400 frt. óvadék letételének kötelezettsége van összekötve.

A városi tanácsól Nagyenyed, 1892. február 24-én.

Kovács Gyula, polgármester.

67. szám 1892.

Arverési hirdetmény.

Alóírt kiküldött végrehajto az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagyenyedi kir. járásbíró-ság 4329/891. számú végzése által Pásku Sándor alezredes végrehajto javára nagyenyedi lakos özv. Bodola Zsigmondné ellen 500 frt. toke, ennek 1891. év augusztus hó 28. napjától számítandó 6% kamatai és egyéb törvényes járulékaik követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság foglalt és 327 frtra becsült házi butorokból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatlak.

Mely árverésnek a 487/1892. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Nagyenyeden a városháza előtt leendő eszközzésére 1892. év március hó 17-ik napjának d. e. 10 órája határidőül ki-tűzettek és ahoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hi-vatlak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek beesáron alól is eladatlak fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Kelt Nagyenyeden 1892. febr. 22.

GAJZÁGÓ SIMON, kir. bírósági végrehajto.

Sz. 1741/891. tkvi.

Arverési hirdetmény kivonat.

A balázsfalvi kir. járásbíró-ság, mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy Balázsfalva falusi Barna Vasília végrehajtojának, Balázsfalva falusi Spinean Éva férj Csizsteán Juonné hagyatéka végrehaj-tást szenvedő ellen 16 frt s jár. iránti végrehajtási ügyében a Balázsfalva falusi 44. sz. tkjében A + I r. 79 és 80 hrsz. ingatlanára 181 frt, 2 rsz. 175/6 és 174/1 hrsz. ingatlanára 22 frt, 4 rsz. 344, 345/1 hrsz. ingatlanára 108 frt, 5 rsz. 410, 411 hrsz. ingatlanára 61 frt, 7 rsz. 609 hrsz. ingatlanára 59 fr, 9 rsz. 782 hrsz. ingatlanára 81 frt és 10 rsz. 884/3 hrsz. a foglalt ingatlanára 76 frt megállapított kikiáltási árban elrendeltetik és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok 1892. március 21-ik napjának d. e. 10 órakor a balázsfalvi kir. bíróságon mint tkvi. hatóság hivatalos irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is elfognak adatlak.

Árverezni szándékozók kötelesek az ingatlanok 10%-át készpénzben, avagy az 1881. LX. t.-e. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapirban, a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-e. 170. §-a értelmében, a bánatpénznek a bíróságról előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró-ság, mint tkvi. hatóság kiadóhivatala. Balázsfalván 1891. december hó 16.

A kivonat hitelül KÖRÖS ENDRE, kir. jbiró. tkvi. kiadó

Csikos és kockás selyemszöveteket, Louisina, Foulard-Súrah-Taffeta nemkülönben Merveilleus selymeket is méterenként 45 krtól 3 frt. 85 krig, egyes öltönyökre, vagy egész végekenben is postabér-és vámmentesen szállít HENNEBERG G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára ZÜRICHBEN. Minták postafordulóval küldetnek. Svájba címzett levelekre 10 kros. bélyeg ragasztandó. (10)

Sz. 37—92.

Hirdetmény.

A nagyenyedi kiségitő takarékpénztár igazgatósága f. évi febr. 9-én tartott ülése határozatából közhírré teszi, hogy ezen intézetnél elhelyezett pénzek után a betéti kamatlábat f. évi ápril hó 1-től kezdve

5 százalékra szállítja le.

Ezen határozatról azon felhívással értesítettnek betevő ügyfeleink, hogy a kik ezen kamatlábbal megelégedve nincsenek, betéteik felett azon ideig rendelkezhetnek.

Ezen kamatláb mellett a tőkekamatadót jövőre is az intézet fogja hordozni.

3—3 Az igazgatóság.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

9—52

„EGYETÉRTÉS”

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasó közönség legtekintélyesebb lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsasága, alaposasága és sokasága, rovatainak változatossága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tettek népszerűvé. A kormány körében előforduló eseményekről az „EGYETÉRTÉS” olvasói értesülhetnek első sorban. Az országgyűlési tárgyalásokról a legérzékenyebb, tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „Egyetértés” közöl. Bírmeily pártok tartoznak is a képviselő beszéde az „Egyetértés”-ben a legterjedelmesebben közöltetik. Ez az óriási terjedelmű lap egyszerre két homlokegyenest ellenkező irodalmi célt szolgál, mert naponként megtalálja benne a család, a hölgyvilág a maga szép-irodalmi olvasmányát a világirodalom legkitűnőbb íróinak legújabb reményeiben, talál benne tárcacikkeket legjobb íróinktól, divat tudósítást Párisból stb., ugy, hogy nines szépirodalmi lap, mely az „Egyetértés”-nek e rovatával a versenyt kiállhatna.

S ezzel szemben ott van az „Egyetértés”-nek oldalakra terjedő politikai és közgazdasági része, mely megbízhatóság, komolyság és jóértesültség tekintetében utólrhetetlenek van elismerve a magyar sajtóban. Egyik legfőbb érdeme az „Egyetértés”-nek, hogy az események ösmertetése körül soha semminemű tekintetétől sem hagyta magát befolyásolni, s mint teljesen független lap fölőtte áll minden pártérdeknek és csak az igazságot szolgálja. Az egész sajtóban legnagyobb terjedelmű országgyűlési tudósításainak is mindenkor a pártkitünteteken felülemelkedő részrehajlatlanság szerezte meg a közölszerest, mely abban nyilvánul, hogy az „Egyetértés” olvasói között minden pártból találunk híveket.

Az „Egyetértés” gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s gazdaközönség, az iparos és vállalkozó nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés”, kereskedelmi s tozsdei tudósításainak bő-ségével a többi lapok már fel veszik a versenyt. — A kereskedő, az iparos s a mezőgazda két évtized óta tudja már, hogy az „Egyetértés”-ben megtalálja mindazt a mire szüksége van s e miatt az „Egyetértés” ma már nélkülözhetlené vált, mint a hazai kereskedelmi-, ipar- és mezőgazdasági forgalom magyar nyelvű vezér lapja. Üzleti dolgokban az „Egyetértés” a legjobban informált lap Magyarországon.

A rendszer rovataiban s a fölmerülő eseményekről legnagyobb terjedelemben közölt hű tudósításokon kívül végre csak az „Egyetértés” 3 speciális rovatát említtük meg, melyek országos hírré tettek szert. Ezek az Irodalom, a Tanügy és a Mezőgazdaság, melyek mindegyike egy-egy szaklapot képes pótolni. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az

„EGYETÉRTÉS”-re,

melynek előfizetési ára: egy hóra 1 frt 80 kr., negyedévre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés” kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámokat a kiadóhivatal kívánatra ingyen és bérmentve küld.

Az „Egyetértés” felőlő szerkesztője és kiadó-tulajdonosa:

CSÁVOLSZKY LAJOS.

Az „Egyetértés” kiadóhivatala: Dalszínház-utca I. szám.

(Az operaházzal szemben)